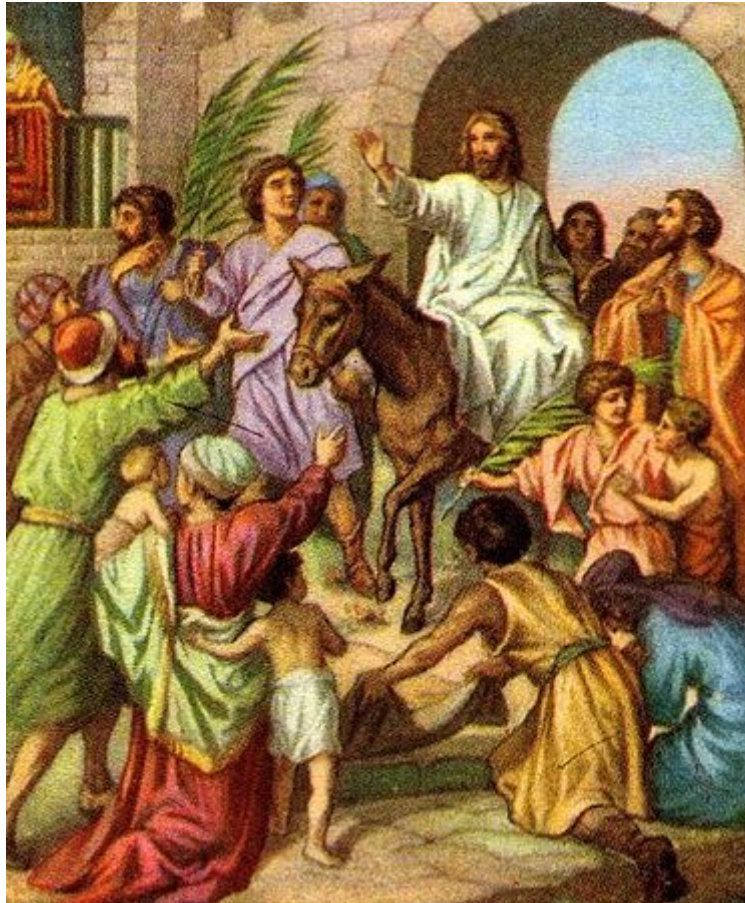
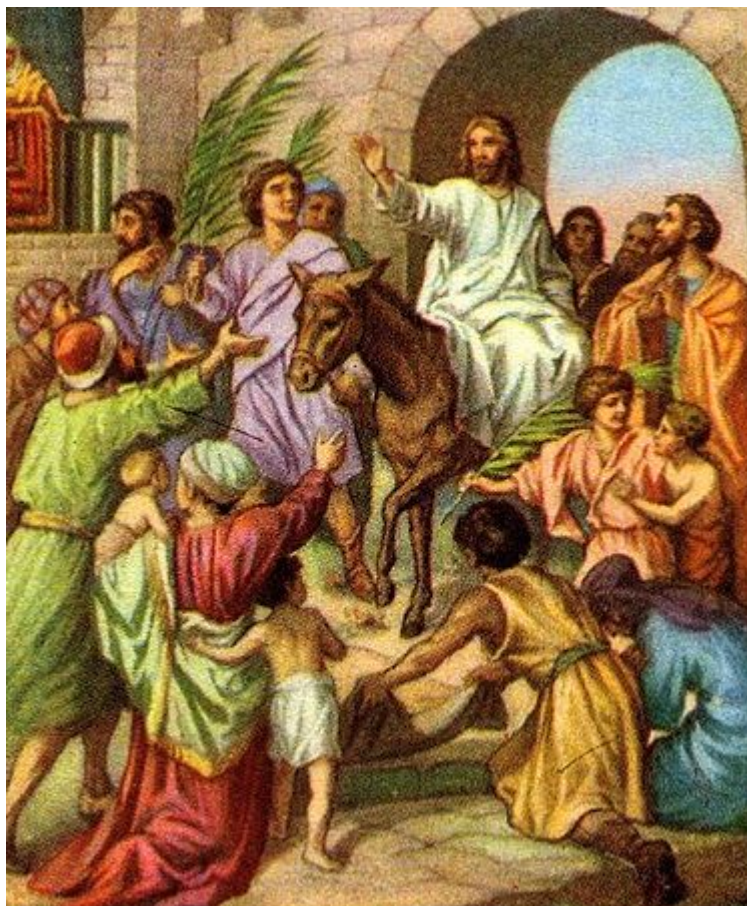

Κυριακή τῶν Βαΐων (Schmemmann Alexander Protopresbyter (1921-1983))

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

Τὸ Σάββατο τοῦ Λαζάρου, ἀπὸ λειτουργικῆς πλευρᾶς, εἶναι τὰ προεόρτια τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων - τῆς Εἰσόδου τοῦ Κυρίου μας στὰ Ἱεροσόλυμα. Καὶ οἱ δύο αὐτὲς γιορτὲς ἔχουν ἓνα κοινὸ θέμα: τὸ θρίαμβο καὶ τὴ νίκη. Τὸ Σάββατο τοῦ Λαζάρου ἀποκαλύπτει τὸν Ἐχθρό, δηλαδὴ τὸ Θάνατο· ἡ Κυριακὴ τῶν Βαΐων προαναγγέλλει τὸ νόημα τῆς νίκης ὡς θρίαμβο τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ καὶ ὡς ἀποδοχὴ ἀπὸ τὸν κόσμο τοῦ μόνου Βασιλέως, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Σε ὅλη τὴ διάρκεια τῆς ἐπὶ γῆς ζωῆς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ σεμνὴ εἴσοδος Του στὴν Ἁγία Πόλη ἦταν τὸ μόνο ὁρατὸ σημεῖο θριάμβου. Μέχρι αὐτὴ τὴ μέρα ὁ Ἰησοῦς ἔδειχνε ἐπίμονη ἄρνηση σὲ κάθε περίπτωση θριάμβου καὶ δόξας Του. Ἐξί μέρη ὅμως πρὶν τὸ Πάσχα, ὄχι μόνο δέχτηκε νὰ δοξαστεῖ, ἀλλὰ ὁ ἴδιος προκάλεσε καὶ ὀργάνωσε αὐτὴ τὴ δόξα. Κάνοντας αὐτὸ ποὺ προανήγγειλε ὁ προφῆτης Ζαχαρίας: «ἰδοὺ ὁ Βασιλεὺς σου ἔρχεται σοι... πραύς καὶ ἐπιβεβηκῶς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον» (Ζαχ. 9, 9), φανέρωσε ὅτι ἤθελε νὰ ἐπιδοκιμαστεῖ καὶ νὰ ἀναγνωριστεῖ ὡς Μεσσίας, Βασιλέας καὶ Λυτρωτῆς τοῦ Ἰσραήλ.

Οἱ Εὐαγγελικὲς περικοπὲς τονίζουν ὅλα αὐτὰ τὰ μεσσιανικὰ στοιχεῖα, δηλαδὴ τοὺς κλάδους τῶν βαίων καὶ τὰ Ὡσαννά, τὶς ἐπευφημίες γιὰ τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ ὅτι εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Δαυὶδ καὶ Βασιλέας τοῦ Ἰσραήλ. Ἡ ἱστορία τοῦ Ἰσραήλ τώρα ὀλοκληρώνεται, φτάνει στὸ τέλος της, αὐτὸ ἐξ ἄλλου εἶναι καὶ τὸ νόημα αὐτοῦ τοῦ γεγονότος, τῆς ἀγγελίας τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τοῦ σκοποῦ αὐτῆς τῆς ἱστορίας ἔπρεπε νὰ ἀναγγελθεῖ καὶ νὰ προετοιμαστεῖ ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἡ ἔλευση τοῦ Μεσσία. Καὶ τώρα ἐκπληρώθηκε, γιατί ὁ Βασιλέας εἰσέρχεται στὴν Ἁγία Πόλη Του καὶ ὅλες οἱ προφητεῖες καὶ οἱ προσδοκίες βρίσκουν τὴν ἐκπλήρωσή τους στὸ Πρόσωπό Του. Ὁ Χριστὸς ἐγκαθιστᾷ τὴ Βασιλεία Του ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὴν Κυριακὴ τῶν Βαΐων θυμόμαστε καὶ τιμᾶμε αὐτὸ τὸ μέγιστο γεγονός. Κρατώντας κλάδους βαΐων ταυτιζόμαστε μὲ τὸ λαὸ τῆς Ἱερουσαλήμ. Μαζί τους χαιρετίζουμε τὸν ταπεινὸ Κύριο καὶ Βασιλέα ψέλνοντας: «Ἰσσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ἄραγε ποῖο εἶναι τὸ ἀληθινὸ νόημα ὅλων αὐτῶν σήμερα γιὰ μᾶς;

Πρῶτα-πρῶτα εἶναι ἡ ὁμολογία μας ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ Βασιλέας καὶ Κύριός μας. Πολὺ συχνά, στὴν καθημερινὴ ζωὴ μας, ξεχνᾶμε ὅτι ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔχει ἤδη ἐγκατασταθεῖ στὴ γῆ καὶ ὅτι τὴν ἡμέρα τῆς βαπτίσεώς μας γίναμε πολίτες αὐτῆς τῆς Βασιλείας καὶ ὑποσχεθήκαμε ἡ ἀφοσίωση καὶ ἡ πίστη μας σ' αὐτὴ νὰ εἶναι πάνω ἀπὸ κάθε ἄλλη πίστη μας. Ἄς μὴν ξεχνᾶμε ὅτι ὁ Χριστὸς γιὰ λίγες ὥρες ἦταν πραγματικὰ ὁ Βασιλέας πάνω στὴ γῆ, σ' αὐτὸ τὸν κόσμο τὸ δικό μας – γιὰ λίγες μόνο ὥρες καὶ σὲ μία συγκεκριμένη πόλη. Ἀλλά, ὅπως στὸ πρόσωπο τοῦ Λαζάρου ἀναγνωρίσαμε τὴν εἰκόνα τοῦ καθενὸς ἀπὸ μᾶς, τοῦ κάθε ἀνθρώπου ξεχωριστά, ἔτσι καὶ σ' αὐτὴ τὴν πόλη (τὴν Ἱερουσαλήμ) ἀναγνωρίζουμε τὸ μυστηριακὸ κέντρο ὅλου τοῦ κόσμου καὶ γενικὰ ὁλόκληρης τῆς δημιουργίας. Γιατί ἀκριβῶς αὐτὸ εἶναι τὸ βιβλικὸ νόημα τῆς πόλης Ἱερουσαλήμ, εἶναι δηλαδὴ τὸ ἐστιακὸ σημεῖο ὅλης τῆς ἱστορίας τῆς σωτηρίας καὶ τοῦ λυτρωμοῦ, εἶναι ἡ Ἁγία Πόλη τῆς ἔλευσης τοῦ Θεοῦ στὴ γῆ. Ἔτσι λοιπὸν ἡ Βασιλεία ποὺ ἐγκαταστάθηκε στὴν Ἱερουσαλήμ εἶναι μία παγκόσμια Βασιλεία ποὺ ἀγκαλιάζει καθολικὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ ὅλη τὴ δημιουργία... Γιὰ λίγες ὥρες – ὅμως αὐτὲς οἱ ὥρες ἦταν πολὺ ἀποφασιστικὸς χρόνος – φάνηκε ἐπὶ τῆς γῆς ἡ τελικὴ «ῥα τοῦ Ἰησοῦ», ἡ ῥα τῆς ἐκπλήρωσης ἀπὸ τὸν Θεὸ ὅλων τῶν ὑποσχέσεων Του, ὅλων τῶν ἀποφάσεων Του. Ἐφτασε στὸ τέλος ὅλη ἡ προπαρασκευαστικὴ πορεία ποὺ εἶχε ἀποκαλυφθεῖ στὴν Ἁγία Γραφή· ἦρθε τὸ τέλος ὅλων ὅσων ὁ Θεὸς ἔκανε γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Ἔτσι αὐτὴ ἡ σύντομη ῥα τοῦ ἐπὶ γῆς θριάμβου τοῦ Χριστοῦ ἀποκτάει ἕνα αἰώνιο νόημα. Εἰσάγει τὴν πραγματικότητα τῆς θείας Βασιλείας στὸ δικό μας χρόνο, στὶς δικές μας ὥρες. Αὐτὴ ἡ Βασιλεία δίνει τὸ νόημα στὸ χρόνο καὶ γίνεται ὁ ἀπώτερος, ὁ αἰώνιος σκοπὸς του. Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀποκαλύφθηκε στὸν κόσμο τοῦτο καὶ αὐτὴ τὴν ῥα ἡ παρουσία της κρίνει καὶ μεταμορφώνει τὴν ἀνθρώπινη ἱστορία.

Όταν, σε κάποια στιγμή της ακολουθίας, την Κυριακή τῶν Βαΐων παίρνουμε ἀπὸ τὸν ἱερέα ἕναν κλάδο βαΐων, ἀνανεώνουμε τὸν ὄρκο στὸν Βασιλέα μας, ὁμολογοῦμε ὅτι ἡ Βασιλεία Του δίνει τελικὸ νόημα καὶ περιεχόμενο στὴ ζωὴ μας. Ὁμολογοῦμε ὅτι τὸ καθετὶ στὴ ζωὴ μας καὶ στὸν κόσμο ἀνήκει στὸν Χριστὸ καὶ τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ ἀφαιρεθεῖ ἀπὸ τὸν μοναδικό, ἀληθινὸ Κτήτορά του, γιατί δὲν ὑπάρχει περιοχὴ τῆς ζωῆς ὅπου Ἐκεῖνος δὲν κυβερνᾷ, δὲν σώζει, δὲν λυτρώνει. Διακηρύττουμε τὴν παγκόσμια, τὴν καθολικὴ εὐθύνη τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν ἀνθρώπινη ἱστορία καὶ ἐπιβεβαιώνουμε τὴν παγκόσμια ἀποστολὴ της.

Ξέρουμε, βέβαια, ὅτι ὁ Βασιλέας τὸν ὁποῖο οἱ Ἰουδαῖοι ζητωκραύγαζαν τότε καὶ τὸν ὁποῖο ἐμεῖς σήμερα ἐπιδοκιμάζουμε, βρίσκεται στὸ δρόμο πρὸς τὸ Γολγοθᾶ, πρὸς τὸ Σταυρὸ καὶ τὸν τάφο. Ξέρουμε, ἐπίσης, πὼς αὐτὸς ὁ σύντομος θρίαμβος δὲν εἶναι παρὰ ὁ πρόλογος τῆς θυσίας Του. Τὰ κλαδιὰ στὰ χέρια μας ἐπιβεβαιώνουν τὴν ἐτοιμότητά μας καὶ τὴ διάθεσή μας νὰ Τὸν ἀκολουθήσουμε σ' αὐτὸ τὸ δρόμο τῆς θυσίας, καὶ ὅτι ἀποδεχόμαστε τὴ θυσία καὶ τὴν αὐταπάρνηση σὰν τὴ μόνη βασιλικὴ ὁδὸ πρὸς τὴ θεία Βασιλεία. Τελικὰ αὐτοὶ οἱ κλάδοι καὶ ἡ ὅλη γιορτὴ φανερώνουν τὴν πίστη μας στὴν τελικὴ νίκη τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ὅμως εἶναι ἀκόμα κρυμμένη, ὁ κόσμος τὴν ἀγνοεῖ καὶ ζεῖ σήμερα σὰν νὰ μὴν ἔχουν συμβεῖ ὅλα αὐτὰ τὰ συγκλονιστικὰ γεγονότα. Σὰν νὰ μὴν ἔχει πεθάνει ἀτὸ Σταυρὸ καὶ νὰ μὴν ἔχει ἀναστηθεῖ ὁ Θεάνθρωπος. Ἐμεῖς ὅμως οἱ χριστιανοὶ πιστεύουμε στὴν ἐρχόμενη Βασιλεία στὴν ὁποία ὁ Θεὸς εἶναι «ὁ τὰ πάντα πληρῶν» καὶ ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ μόνος Βασιλέας.

Στὶς ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας μας θυμόμαστε τὰ γεγονότα τοῦ παρελθόντος. Ἀλλὰ ὅλο τὸ νόημα καὶ ἡ δύναμη τῆς Θείας Λειτουργίας βρίσκεται στὸ γεγονὸς ὅτι μετατρέπει τὴν ἀνάμνηση σὲ παρόν, σὲ παροῦσα πραγματικότητα. Τὴν Κυριακὴ τῶν Βαΐων αὐτὴ ἡ πραγματικότητα εἶναι ἡ συμμετοχὴ μας στὰ γεγονότα, ἡ ἀνταπόκρισή μας σ' αὐτά, ἡ ἴδια ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ὁ Χριστὸς δὲν μπαίνει πιά στὰ Ἱεροσόλυμα θριαμβευτής. Τὸ ἔκανε μιὰ φορὰ καὶ γιὰ πάντα. Καὶ δὲν χρειάζεται πιά «σύμβολα», γιατί δὲν πέθανε στὸ Σταυρὸ γιὰ νὰ μποροῦμε ἐμεῖς αἰώνια νὰ «συμβολίζουμε» τὴ ζωὴ Του. Ἀλλὰ ζητάει ἀπὸ μᾶς μία πραγματικὴ, εἰλικρινῆ ἀποδοχὴ τῆς Βασιλείας ποὺ μᾶς ἔφερε...

Ἄν δὲν εἴμαστε ἕτοιμοι νὰ κρατήσουμε τὴν ἱερὴ ὑπόσχεση ποὺ δώσαμε μὲ τὸ βάπτισμά μας καὶ ποὺ ἀνανεώνουμε κάθε χρόνο τὴν Κυριακὴ τῶν Βαΐων, ἂν δὲν ἐπιμένουμε νὰ κάνουμε τὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ κανόνα ὅλης τῆς ζωῆς μας, μάταια γιορτάζουμε τούτη τὴ γιορτὴ καὶ οἱ κλάδοι τῶν βαΐων ποὺ παίρνουμε ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία γιὰ τὸ σπίτι μας δὲν ἔχουν κανένα νόημα, εἶναι ἄχρηστοι.

Πηγή: agiazoni.gr